БЕРНАРДИМ РИБЕЙРУ
ПЕСЕН

Превод от португалски: Симеон Хаджикосев, 1984

chitanka.info

Изгнаник, гонен от съдбата,
къде да ида съкрушен?
И като връх на нищетата —
от нова болка съм ранен.

Отчаян като гонен звяр,
по чужди краища в дъбрави
при стадото намирам цяр
и то едничко ми се нрави,
но както господ ме остави
да чезна в черна самотия,
боя се да не ме застави,
след като в скърби ме удави,
самичък аз да се убия.

Какъв ли разказ да вещая,
щом ничия молба не чух?
И как ли да се оправдая,
щом всеки тук затулва слух?
Цафаро, дар от мойта мила,
която жално стенеш в мрака,
пресъхна прежната ти сила,
ах, гроб копайте — гроб ме чака,
смърт мойта кръв е вледенила.

И нека този гроб оплакан
такъв девиз да украсява:
„Отвъд духът му пребивава.“
Но ако в хаоса на дните
след много зими и лета
на многото ми мъки скрити
Селѝя чуе повестта,
дори и да е тъжна, там,
ако е вече примирена
и сух остане взорът ням,

душата ще е отмъстена
и няма да тъгува, знам.
Сега, от страст освободена,
тя търси оня чист простор,
където чезне моят взор.
Аз отброявам ден след ден,
но иде нощен час студен —
за всички скръбни като мен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.